

ФІНАНСИ ЯК СКЛАДОВА ЧАСТИНА СТРАТЕГІЇ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Найважливішим завданням, що стоїть на даному етапі розвитку економіки нашої країни, є утвердження ринкових відносин, створення конкурентоспроможного ринкового господарства. Розгляд концепцій соціалізації та екологізації економіки дозволяє зробити висновок, що у ринковій економіці спрямованість податкової політики повинна визначатись цілями сталого розвитку, що залежить від рівнів зайнятості, купівельної спроможності, якості навколишнього середовища, темпів економічного зростання, характеру розподілу тощо. Основним інструментом реалізації цих цілей є фінанси як економічні відносини, що виникають у процесі функціонування податкової системи з приводу формування, розподілу та використання фондів грошових коштів.

Фінанси є одним із найважливіших і складних елементів економічної системи, без якого держава не може ефективно виконувати свої функції. Досвід розвинених країн демонструє, що від стану та ефективності державних фінансів багато в чому залежать умови споживання, заощаджень та інвестування, обсяги сукупного попиту та пропозиції, пропорції між реальним та фінансовим секторами економіки. Через державні фінанси найяскравіше виявляються та проголошуються суспільні інтереси, набувають чіткіших форм реальні пріоритети суспільства. Державні фінанси опосередковують рух реально створеного валового внутрішнього продукту і водночас вони можуть бути самостійним та відносно незалежним чинником прискорення або гальмування економічного зростання [1].

Система фінансів – це сукупність різних ланок фінансово-кредитних відносин, внаслідок чого створюються і використовуються фонди грошових коштів. Складається із загальнодержавних фінансів підприємств і галузей народного господарства. Загальнодержавні фінанси охоплюють державний бюджет, бюджет державного соціального страхування і соціального забезпечення, банківського кредиту, тощо. До складу фінансів підприємств і галузей народного господарства входять фінанси державних підприємств та їх виробничих об'єднань, асоціацій тощо [2].

У країнах з розвинутою ринковою економікою нині сформувалася достатньо ефективна модель функціонування державних фінансів. Водночас трансформаційні процеси, які сьогодні відбуваються в Україні, мають свої особливості й потребують уважного вивчення [3].

Щодо питання розвитку фінансової науки у нашій країні підвищення результативності наукових досліджень та впровадження їх у діяльність Міністерства фінансів в Україні є досить важливими для прийняття виважених практичних рішень у сфері державної фінансової політики. Урядом розроблена стратегія економічного розвитку країни, спрямована на проведення реформування податкової та бюджетної політики управління державними фінансами та підвищення їх ефективності. Першочергове значення в її підготовці належить розробкам науковців у сфері фінансів. Ми вважаємо, що наукові дослідження мають спрямовуватися на розв'язання реальних проблем фінансового розвитку нашої країни. До важливих завдань належить вдосконалення управління державними фінансами, яке повинне охоплювати наступні заходи:

- інвентаризацію всіх прийнятих законодавчих і нормативних актів стосовно використання і контролю бюджетних коштів, їх перегляд і підготовку змін;
- створення єдиної нормативної бази витрат бюджетних коштів як обов'язкової передумови для формування обсягу місцевих бюджетів;
- затвердження законодавчих і нормативних актів про повноваження міністра фінансів, керівника Державного казначейства з державних коштів;
- реорганізацію структури Міністерства фінансів і місцевих фінорганів, територіальних казначейств державними фінансами та підвищення їх ефективності. Першочергове значення в її підготовці належить розробкам науковців у сфері фінансів.

Виходячи з цього можна зробити висновки, що в Україні формування цілісної фінансової системи ще не завершено. Державні органи управління недостатньо згруповано в єдиний механізм управління фінансами країни. Потребує більш чіткої координації діяльність Міністерства фінансів з фінансовими управліннями обласних і районних адміністрацій, органів місцевого самоврядування, контрольно-ревізійного управління, податкової служби, митниці та інших державних органів. Необхідно проведення наукових досліджень у сфері фінансів з чіткою координацією та спрямуванням на досягнення практичних результатів. Проблема управління процесами формування і використання бюджетних та інших ресурсів у регіонах постійно перебуває в центрі уваги вітчизняної фінансової науки. Однак ряд питань щодо форм і методів обслуговування процесів формування і використання фінансових ресурсів регіону вимагають додаткового вивчення і розробки. Зокрема, це стосується методологічних засад фінансової та податкової політики сталого розвитку регіону.

Список використаних джерел:

1. Державна фінансова політика та прогнозування доходів бюджету України / Ярошенко Ф.О., Єфименко Т.І. та ін. – К.: НДФІ, 2014. – 712с.
2. М.Я. Дем'яненко, Ю.Я. Лузан, П.Т. Каблук, В.М. Скутий та ін.; за ред. Дем'яненка. – К.: ІАЕ УААН, 2003. – 555с., с. –503.
3. «Фінанси України» №2, 2016. Павлюк К.В., Іголкін І.В. «Досвід реформування державних фінансів у нових країнах-членах Європейського Союзу». – с.45.